

24 Φεβρουαρίου 2016

Ιερά Πανήγυρις του Οσίου Βαραδάτου του Αντιοχέως (Παπαδάσκαλος Κωνσταντίνος Ι. Κώστας)

/ [Πεμπτούσια](#)

Η ιερή πανήγυρη του Οσίου Βαραδάτου του Αντιοχέως
στο ομώνυμο Ιερό Μητροπολιτικό Παρεκκλήσιο
της Ιεράς Μητροπόλεως Σερβίων και Κοζάνης

Με τη συμμετοχή πολλού λαού (κληρικών και λαϊκών) στο Μέγα Εσπερινό και στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία (**21 και 22-2-2016** αντίστοιχα), στην οποία προεξήρχε και ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλος**, γιορτάστηκε η μνήμη του **Οσίου Βαραδάτου του Αντιοχέως** στο ομώνυμο Ιερό Μητροπολιτικό Παρεκκλήσιο της Ιεράς

Μητροπόλεως Σερβίων και Κοζάνης, δίπλα από τη λίμνη Αλιάκμονος-Πολυφύτου στο μικρό κολπίσκο σ' ένα ειδυλλιακό τοπίο, απέναντι από το ναυτικό όμιλο Κοζάνης και τη μεγάλη γέφυρα των Σερβίων.

Κι απάνω ψηλά σαν σε ακρόπολη η όμορφη και αέρινη Νεράιδα με τον αη-Γιώργη τον καβαλάρη.

Το Ιερό Μητροπολιτικό Παρεκκλήσιο του **Οσίου Βαραδάτου** φρεσκοβαμμένο μέσα και έξω, μονωμένο, όμορφο, περιποιημένο και σημαιοστολισμένο **λαμποκοπά** από **μυστική χαρά** για την εορτή του **Οσίου** του τόσο, που η μυστική χαρά έρχεται στα πρόσωπα των ανθρώπων να απεικονισθεί ως γλυκύτητα, ηρεμία και ανάπαυση.

Το ηλιόλουστο εσπέρας της Κυριακής και η ηλιόλουστη ημέρα ανήμερα της εορτής του **Οσίου** είναι σαν **χάδι της οσιακής, γλυκιάς και φωτεινής ελπιδοφόρας παρουσίας** του, την οποία επιζητούμε (όταν δεν την υπονομεύουμε με τους μικροεγωισμούς και τα καμώματά μας) και ως πρόσωπα και ως (τοπικές και εθνικές) κοινωνίες προσώπων, για την καταλλαγή, την ειρήνευση και την εν Χριστώ ενότητα, την οποία αιτούμαστε (και για την οποία πρέπει να εργαζόμαστε με συνέπεια λόγων και πράξεων) μέρα και νύχτα.

22.02.2016 13:18

Ο όσιος Βαραδάτος ο Αντιοχεύς, ασπάστηκε “τον φιλόσοφον και ερημικόν βίον, πρώτον μεν εν οικίσκω τινί εαυτόν καθείξεν, είτα δε την υπερκειμένην καταλαβών

ραχίαν, και ουδέ του σώματος σύμμετρον κατασκευάσας κελλίον, εν εαυτώ διήγε, κατακύπτειν διηνεκώς ηναγκασμένος, ουδέ γαρ ύψος ισόμετρον τω μήκει του σώματος, ουδέ σανίς συνήρμοστο, αλλά ταις κιγκλίσι παραπλησίως διήνοικτο, και φωταγωγοίς εύκει τας ευρυτέρας εχούσαις φωτός εισόδους. Ου χάριν ούτε της των υετών απηλλάττετο βλάβης, ούτε της ηλιακής ηλευθερούτο φλογός'' (Συναξάρι).

Ο βίος του οσίου Βαραδάτου "διδάσκει πως το έργο της θείας χάριτος είναι έργο σε βάθος κι όχι σε πλάτος. Το ανακαινιστικό έργο της Εκκλησίας είναι προσωπικό, δεν είναι άπλωμα στον κόσμο, είναι συμμάζωμα στην ψυχή μας.... Όποιος μπορεί να στενεύη όλο και περισσότερο τον φυσικό χώρο γύρω του και συγχρόνως να αισθάνεται εντός του όλο και πιο πολύ να απλώνονται οι πνευματικοί ορίζοντες, αυτός βρίσκεται στον δρόμο της σωτηρίας του. Ο άγιος Πάυλος έγραψε το "θλιβόμενοι, αλλ' ου στεναχωρούμενοι.". (Μητροπολίτης Διονύσιος Ψαριανός, Μικρός Συναξαριστής, Ιαν. 15).

Ο όσιος Βαραδάτος είναι από τους ασκητές εκείνους, “των οποίων η θερμή αγάπη κι αφοσίωση στον Χριστό και το πνεύμα της στερήσεως και της σταυρώσεως είναι πράγματα άγνωστα κι ακατανόητα στο σύγχρονο κόσμο.

Κι όμως πάντα στις ωφελιμοκρατικές αντιλήψεις των ανθρώπων, στο πνεύμα του πεζού υλισμού και της άθεης δραστηριότητας, αντίβαρο κι αντίρροπη δύναμη θα είναι η απάρνηση του κόσμου και η άσκηση των οσίων της ερήμου".
(Μητροπολίτης Διονύσιος Ψαριανός, *Μικρός Συναξαριστής*, Ιαν. 19).

Μέρος της εμπειρίας των ασκητών αν αφήσουμε να μας αγγίξει θα οδηγηθούμε, ο καθένας, σε μια **προσωπική παραδοχή** και σε ένα **επιτακτικό αίτημα**: “**Λύσον μου της καρδιάς** Σωτήρ, την εκ δαιμόνων **γενομένην μοι πώρωσιν**, και δος μοι δακρύων όμβρους, της **μετανοίας** ως αν, τα πολλά θρηνήσω μου **εγκλήματα**, και εκ παντός **ρύπου**, των λογισμών μου ρυσθήσωμαι, και **του της λήθης σκοτασμού** λυτρωθήσωμαι, και αρθήσωμαι, προς καλών κατανόησιν...” (Παρακλητική, Ήχος πλ. α΄, Δευτέρα Εσπέρας, Στιχηρό πρώτο”).

Στην πανήγυρη του **Ιερού Μητροπολιτικού Παρεκκλησίου του Οσίου Βαραδάτου** προσήλθον και περιστοίχισαν τον Σεβ. κ. Παύλο, ο Πρωτοσύγκελος Αρχιμανδρίτης π. Χριστοφόρος Αγγελόπουλος, ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος Πρωτοπ. Νικόλαος Βαχτσεβάνος, ο Αρχιερατικός Βελβεντού Πρωτοπ. Κωνσταντίνος Κώστας, ο Αρχιερατικός Κοζάνης Πρωτοπ. Δημήτριος Χαρισίου, ο Πρωτοπ. Γεώργιος Σκρέκας (Παναγίας Φανερωμένης Κοζάνης), ο Πρωτοπ. Κωνσταντίνος Γεωργιάδης (Αγίου Χαραλάμπους), ο Οικον. Νικόλαος Τσιπλακάκης (Βαθυλάκκου), ο Πρεσβ. Αθανάσιος Παπαϊωάννου (Ίμερας και Αύρας), ο Πρεσβ. Νικόλαος Κανταρτζής (Μεσιανής και Κουβουκλίων), ο Πρεσβ. Λάζαρος Βασδέκης (Λευκάρων), ο Πρεσβ. Αθανάσιος Γεωργιάδης (Κοιμήσεως της Θεοτόκου Βελβεντού), ο Πρεσβ. Μιχαήλ Κρασιώτης (Αγίου Νικολάου Κοζάνης), ο Αρχιδιάκονος Μάξιμος Γεωργόπουλος.

Στο **αναλόγιο έψαλαν** ο Μιλτιάδης Ηλιάδης, ο Αχιλλέας Καγιόγλου, ο Βασίλειος Μανεδάκης, ο π. Μιχαήλ (στον Εσπερινό) και ο π. Χριστοφόρος (στον Όρθρο).

Από την **τοπική αυτοδιοίκηση** προσήλθαν: ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Ζήνων Παπαδημητρίου, ο Αντιδήμαρχος Νίκος Τέτος, ο δημοτικός σύμβουλος Θεόδωρος Κυριακίδης, ο Πρόεδρος της τ. Κοινότητας Μεσιανής Γεώργιος Κωνσταντινίδης.

Από τον πανελλήνιο Σύλλογο Κουβουκλιωτών “Ο Όσιος Βαραδάτος” ο Πρόεδρος του συλλόγου Αθανάσιος Βουτσικίδης, η γραμματέας Δήμητρα Καρυπίδη, το μέλος του Δ.Σ. Σοφία Καρυπίδη, άλλα μέλη του συλλόγου, νέοι και νέες ντυμένοι με τις παραδοσιακές στολές κρατώντας το λάβαρο του συλλόγου επάνω στο οποίο είναι ζωγραφισμένη η εικόνα του Οσίου Βαραδάτου.

Στο σύντομο και περιεκτικό **κήρυγμά του ο Σεβ. κ. Παύλος** μίλησε για το βίο του Οσίου Βαραδάτου, για την ευλάβεια των Κουβουκλιωτών της Μικρασίας στον Όσιο και στην Μητέρα Εκκλησία, μια ευλάβεια που τους στήριξε στα δύσκολα χρόνια των διωγμών από τους "βάρβαρους Τούρκους" και τους συνόδευσε στην προσφυγιά τους, καθώς πήραν μαζί τους (εκδιωγμένοι και ξεριζωμένοι από τις πατρογονικές τους εστίες της Μικράς Ασίας και του Πόντου) τα εικονίσματα και τα όσια της πίστης τους της εκκλησιαστικής, της ιερής και αδιαπραγμάτευτης.

Ένα δείγμα αυτής της συνέχειας της πίστης είναι και ο σεβασμός και η αγάπη των Κουβουκλιωτών των απανταχού της γης προς τον Όσιο Βαραδάτο τον Αντιοχέα πολιούχο και έφορο των Κουβουκλίων, είπε ο Σεβασμιώτατος κ. Παύλος.

Αναφέρθηκε επίσης στο **“αγίασμα”** του Οσίου Βαραδάτου των Κουβουκλίων της Μικρασίας, στο οποίο πρόστρεχαν με πίστη οι χριστιανοί (αλλά και οι Τούρκοι) για να θεραπευτούν από τη χολέρα και από άλλες δερματικές παθήσεις.

Στη συνέχεια ο Σεβ. ανέδειξε και τόνισε την **αξία και την ανάγκη της ενότητας** των χριστιανών και του λαού μας και μίλησε για την **προσωπική ευθύνη** στη δόμηση ή στην αποδόμησή της. Στο τέλος ο Σεβασμ. όρισε τρεις (3) λειτουργικές πανηγύρεις το έτος για το Ιερό Μητροπολιτικό Παρεκκλήσιο του Οσίου Βαραδάτου: την 22^α Φεβρουαρίου, την πρώτη Κυριακή του Σεπτεμβρίου και την Τετάρτη της Διακαινησίμου. Ο Όσιος Βαραδάτος γίνεται πλέον πανελλήνια γνωστός, κατέληξε ο Σεβ. κ. Παύλος.

Προς το τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβ. κ. Παύλος διάβασε **Ευχή** και **εγκαινίασε** με το άγιο Μύρο τη νέα ξύλινη **φορητή εικόνα του Οσίου Βαραδάτου** (προσωπικό αφιέρωμα του ίδιου στο Παρεκκλήσι) για ασπασμό από τους πιστούς. Στο πίσω μέρος της εικόνας αναγράφεται: “Δέησις Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλου υπέρ μνήμης πάντων των υπό αδίκω θανάτω θανατοθέντων Κουβουκλιωτών υπό των βαρβάρων Τούρκων από το έτος 1912 έως και του ξεριζωμού κατά το έτος 1922, αλλά και των αποβιωσάντων κτητόρων του Ιερού Μητροπολιτικού Παρεκκλησίου του Οσίου Βαραδάτου. Σωτηρίω έτει 2016, 22^α Φεβρουαρίου, εορτή Οσίου Βαραδάτου”.

Ακολούθησε με την έξοδο του εκκλησιάσματος στο προαύλιο η **ευλογία των κολλύβων** και η **επιμνημόσυνη δέηση** από το Σεβασμιώτατο και η **κατάθεση στεφάνων** από τις Αρχές του τόπου (“και του τρόπου μας” κατά την προσφιλή έκφραση του Καθηγητή Κώστα Ζουράρη) στο ηρώο του Ιερού Παρεκκλησίου. Με τη λήξη εψάλη από όλους τους παρισταμένους ο Εθνικός Ύμνος.

Στο διαμορφωμένο κατάλληλα υπόγειο του Ιερού Παρεκκλησίου **οι γυναίκες** των Κουβουκλίων και της Μεσιανής πρόσφεραν καφέ, αναψυκτικά και εδέσματα.

Πρόεδρος του Ιερού Μητροπολιτικού Παρεκκλησίου “Ο Όσιος Βαραδάτος” ο Σεβ. Μητροπολίτης Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλος. **Εφημέριος** ο π Νικόλαος

Κανταρτζής (Μεσιανής και Κουβουκλίων). **Μέλη του Συμβουλίου** ο Μιχάλης Θωμίδης, ο Νικόλαος Τσιπραηλίδης, ο Νικόλαος Βουτσίδης και η Αντιγόνη Καραπακλίδου.

Απολυτίκιον. Ήχος πλ. δ'.

Ταις των δακρύων σου ροαίς, της ερήμου το άγονον εγεώργησας, και τοις εκ βάθους στεναγμοίς, εις εκατόν τους πόνους εκαρποφρησας, και γέγονας φωστήρ, την οικουμένην λάμπας τοις θαύμασι, **Βαραδάτε** πατήρ ημών Όσιε, πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ, σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Βαραδάτε Πάτερ σοφέ, ο την των Αγγέλων, μιμησάμενος βιοτήν, χαίροις ο μεσίτης, ημών προς τον Δεσπότην, ω πρέσβευε σωθήναι, τους σε γεραίροντας.